

Nr 165.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående bemyndigande att försälja viss kronan tillhörig fast egendom; given Stockholms slott den 5 mars 1943.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 mars 1943.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anmäler efter gemensam beredning med cheferna för kommunikations- och jordbruksdepartementen *förslag till bemyndigande att försälja viss kronan tillhörig fast egendom* och anför därvid följande.

I anledning av proposition nr 241 medgav 1942 års riksdag (jordbruksutsk. utl. nr 55, skriv. nr 388) bland annat, att Kungl. Maj:t finge under budgetåret 1942/43 utan riksdagens samtycke i varje särskilt fall besluta om försäljning av kronan tillhörig fast egendom, såframt taxeringsvärdet å egendomen uppginge till högst 25,000 kronor, eller, där taxeringsvärde icke vore åsatt, det vid särskild uppskattning utrönta saluvärdet uppginge till högst nämnda belopp. Kungl. Maj:t ägde därvid att i huvudsaklig överensstämmelse med av mig vid

anmälan av propositionen angivna riktlinjer föreskriva de former och villkor, under vilka försäljningarna skulle äga rum. Där så funnes lämpligt, skulle Kungl. Maj:t ha befogenhet att åt central förvaltningsmyndighet överlämna beslutanderätten rörande försäljning av egendom, vars taxerings- eller uppskattningsvärde icke överstege 20,000 kronor.

Vidare förklarade riksdagen, att vad sålunda medgivits rörande försäljning av kronan tillhörig fast egendom skulle gälla jämväl beträffande byte samt upplåtelse under åborätt och tomträtt av sådan egendom, ävensom beträffande avstående utan ersättning av kronomark, som kunde erfordras till järnväg eller allmän väg. Rätten att besluta om dylikt avstående finge dock av Kungl. Maj:t överlämnas till central förvaltningsmyndighet endast i avseende å obebyggt område av högst 5 hektars yta eller 2,000 kronors värde.

Genom cirkulär till statsmyndigheterna den 30 juni 1942 (nr 612) har Kungl. Maj:t till kännedom meddelat vad riksdagen sålunda beslutat.

Befogenheten att, med viss begränsning beträffande egendomens värde, åt central förvaltningsmyndighet överlämna försäljningsrätten har Kungl. Maj:t tagit i anspråk endast genom *försäljningsbemyndiganden för telegrafstyrelsen, järnvägsstyrelsen och vattenfallsstyrelsen*. Efter särskilda framställningar har Kungl. Maj:t genom beslut den 26 februari 1943 bemyndigat nämnda affärsverksstyrelser att, envar i vad angår dess ämbetsområde, för tiden intill den 1 juli 1943 försälja under deras förvaltning stående fastigheter, vilkas taxerings- eller uppskattningsvärden icke överstiga 20,000 kronor.

Kungl. Maj:t har därvid meddelat följande föreskrifter, att i huvudsak lända till efterrättelse vid försäljningarna.

Försäljning må endast ske av fastighet, som prövas icke vidare vara erforderlig för vederbörande verks behov. Finnes med hänsyn till fastighetens läge och beskaffenhet eller eljest sannolikt, att annan ställig myndighet kan hava behov av densamma, skall före försäljningsfrågans avgörande samråd med denna myndighet äga rum.

Från försäljningsmedgivandet undantagas fastigheter, vilka äro avsedda att i huvudsak användas för jordbruksändamål.

I syfte att tillgodose såväl statens som samtliga eventuella spekulanters intressen bör försäljning normalt ske å offentlig auktion, som blivit på betryggande sätt kungjord. Om tillfredsställande pris därvid icke uppnås, äger myndigheten utbjuda fastigheten under hand, exempelvis genom annonser i pressen och genom förhandlingar med olika spekulanter. Därvid bör dock alltid tillfälle beredas den, som avgivit högsta budet vid auktionen, att inkomma med nytt bud, förutsatt att hans solvens är tillfredsställande.

Där med hänsyn till det ändamål, för vilket den till försäljning ifrågasatta fastigheten är avsedd att användas, eller andra särskilda förhållanden försäljning i nyss angiven ordning skulle ur vederbörande verks affärssynpunkter eller eljest befinnas mindre ändamålsenlig, må försäljning ske i annan ordning, som verkets styrelse kan finna lämplig.

Vid försäljning bör tillses, att köpeskillingen blir så fördelaktig för staten som möjligt och i varje fall icke understiger det värde, som egendomen kan anses hava. Därest vid avhändelse av mark för järnvägsändamål eller för allmän väg fråga uppkommer om att ersättningen skall nedsättas under nämnda värde eller helt slopas, skall ärendet underställas Kungl. Maj:ts prövning.

Vid försäljning till bostadsegnahem må köpeskillingen fastställas i anslutning till de försäljningsvillkor, som gälla för statens egnahemsorganisation.

Beträffande köpeskillingens erläggande äger vederbörande styrelse utan eftersättande av kronans rätt och skäligen anspråk på säkerhet besluta efter vad i varje särskilt fall provas lämpligt.

Enligt vad jag vid anmälan av förenämnda proposition nr 241 anförde, borde riksdagen årligen erhålla en *redogörelse för de försäljningar, som med stöd av bemyndigandet verkställts* under närmast föregående kalenderår. Redogörelsen kunde lämpligen framläggas i samband med utverkande av nytt bemyndigande. I anslutning till detta uttalande har upprättats en specificerad sammanställning över sålunda under senare hälften av kalenderåret 1942 försålda fastigheter. I denna sammanställning — vilken torde få såsom *bihang* fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende — ha dock icke upptagits försålda hemman och lägenheter, som stått under domänstyrelsens förvaltning. Beträffande dessa fastigheter upprättar nämligen domänstyrelsen jämlikt sin instruktion årligen en förteckning, som efter granskning i jordbruksdepartementet överlämnas till riksdagens jordbruksutskott och på så sätt bringas till riksdagens kändedom.

Av den gjorda sammanställningen framgår, att Kungl. Maj:t tagit försäljningsbemyndigandet i anspråk i relativt begränsad utsträckning.

I avseende å försäljningsbemyndigandet för nästa budgetår får jag anmäla en framställning av vattenfallsstyrelsen, åsyftande viss vidgning av det åt Kungl. Maj:t lämnade bemyndigandet.

I skrivelse den 10 september 1942 har *vattenfallsstyrelsen* bland annat föreslagit, att Kungl. Maj:t skulle utverka riksdagens bemyndigande att inom Stallbacka och Malöga industriområden i Trollhättan försälja fast egendom avsedd för industriella anläggningar utan att därvid uppställdes någon värdegräns för bemyndigandet. I en inom styrelsen upprättad, sedermera överlämnad promemoria har ifrågasatts, att bemyndigandet skulle avse jämväl industriområdena å Älvstad och hemmanet Åker i Trollhättan och å Gäddebäck i Västra Tunhems socken samt industriområdet i Lilla Edet ävensom bostadstomter å Hojums- och Skrällebergsområdena i Trollhättan.

Styrelsen erinrar i skrivelsen till en början om att styrelsen tidigare erhållit vissa allmänna försäljningsbemyndiganden. Senast hade styrelsen genom Kungl. Maj:ts beslut den 12 maj 1939 för femårsperioden 1940—1944 bemyndigats att försälja icke blott tomter från de delar av fastigheter under styrelsens förvaltning, för vilka Kungl. Maj:t fastställt eller komme att fastställa planer för bebyggande, utan även från industri- och hamnområdet å hemmanet Stallbacka samt från kronolägenheten Helgevärma i Öjaby socken. Frågor om försäljning av andra områden under styrelsens förvaltning skulle däremot enligt beslutet underställas Kungl. Maj:ts prövning.

Till stöd för det nu föreslagna försäljningsbemyndigandet anför styrelsen följande.

Inom Stallbacka och Malöga industriområden har i enlighet med tidigare bemyndigande relativt stora tomter sålts till industrier, som samtidigt träffat

avtal om abonnemang av kraft från Trollhättan eller som behövt utvidga sin verksamhet. Köpesumman har i allmänhet varit avsevärt större än 25,000 kronor och kunnat uppgå till flera 100,000-tals kronor, men styrelsen har dock ägt bemyndigande att själv besluta om dylik försäljning. Alldeles särskilt under nuvarande krisförhållanden är det olägligt, att en tomtförsäljning till en ny industri eller för utvidgning av en gammal industri, som måste igångsättas brådskanie, icke kan ske utan riksdagens hörande med ty åtföljande tidsutdräkt och förluster. Det är för vattenfallsstyrelsen synnerligen önskvärt, om beslut i brådskanie fall kunna fattas av Kungl. Maj:t beträffande tomter inom nämnda industriområden, även om köpesumman skulle väsentligt överstiga 25,000 kronor.

Beträffande innebörden av värdebegränsningen i gällande försäljningsbemyndigande framhåller styrelsen bland annat följande, som torde böra bringas till riksdagens kännedom.

I huvudsak äro vattenfallsstyrelsens fastighetsaffärer förlagda till Trollhättan, där vissa av statens markområden successivt iordningställas för försäljning av tomter. Priset på tomterna bestämmes så, att skällig avkastning erhålles av råmarksvärdet samtidigt som priset sättes i lämplig relation till de tomtpriser Trollhättans stad tillämpar vid exploatering av staden tillhöriga områden för bostadsändamål. Det kan förekomma, att två eller flera invid varandra belägna tomter försäljas till samma köpare. Så har exempelvis skett för en stor kooperativ nybyggnad. Vattenfallsstyrelsen är av den uppfattningen, att den angivna gränsen för tomtens taxerings- eller uppskattningsvärde vid försäljning genom vattenfallsstyrelsen skall avse kameral enhet, så att, om vattenfallsstyrelsen till en och samma köpare samtidigt försäljer flera dylika kamerala enheter och var och en av dessa enheter icke överskrider ovan nämnda gränsvärde, styrelsen skall äga rätt att på egen hand besluta om sådan försäljning. Det kan icke föreligga någon anledning att resa hinder för ett sådant köp av flera tomter, eftersom köpeavtalet kommer att innehålla bestämmelse om byggande inom viss tid, vadan tomtköp för penningplacering i spekulationssyfte får anses uteslutet.

Statskontoret och riksräkenskapsverket ha tillstyrkt förslaget om utverkande av generellt bemyndigande för Kungl. Maj:t att inom Stallbacka och Malöga industriområden försälja fast egendom för industriella anläggningar. Statskontoret, som jämväl yttrat sig över vattenfallsstyrelsens promemoria, har icke ansett tillräckliga skäl för närvarande föreligga för en ytterligare utsträckning av bemyndigandet.

Departements-
chefen.

Det av 1942 års riksdag lämnade medgivandet för Kungl. Maj:t att utan riksdagens samtycke i varje särskilt fall besluta om försäljning m. m. av kronan tillhörig fast egendom avsåg budgetåret 1942/43. Nytt bemyndigande, gällande för nästa budgetår, bör nu utverkas. Jag vill förorda, att detta försäljningsbemyndigande i huvudsak erhåller samma omfattning som det för löpande budgetår lämnade medgivandet. Den av fjolårets riksdag vidtagna sänkningen av den föreslagna värdegränsen för de fastigheter, som skulle omfattas av bemyndigandet, från 40,000 kronor till 25,000 kronor har visserligen medfört en del praktiska olägenheter och uppskov med försäljningsärenden, och det synes tveklaktigt, om den minskning av antalet riksdagen förelagda försäljningsfrågor, som åsyftades med den av 1939 års lagtima riks-

dag begärda översynen av försäljningsmedgivandena, verkligen kommit till stånd. I avvaktan på ytterligare erfarenheter vill jag emellertid icke nu föreslå en generell höjning av värdegränsen utan förordar, att denna gräns jämväl för nästa budgetår sättes vid 25,000 kronor.

Ett speciellt bemyndigande synes emellertid påkallat för viss under vattenfallsstyrelsens förvaltning ställd egendom. På de av styrelsen anförda skälen vill jag föreslå, att bemyndigande utverkas för Kungl. Maj:t att tills vidare utan riksdagens hörande i varje särskilt fall oavsett värdet besluta om försäljning m. m. av fastigheter avsedda för industribebyggelse från de i vattenfallsstyrelsens förenämnda skrivelse och promemoria närmare angivna industriområdena vid Göta älv. Något speciellt behov torde däremot knappast föreligga av en utvidgning av försäljningsrätten beträffande bostadstomter under vattenfallsstyrelsens förvaltning. Det nu föreslagna bemyndigandet synes så mycket mindre kunna föranleda några betänkligheter, som här är fråga om vissa bestämda markområden, som enligt tidigare ståndpunktstagande från statsmakternas sida avsetts att i sin helhet försälas för angivna ändamål och liknande medgivanden, varje gång för fem år i sänder, lämnats ända sedan år 1905. Kungl. Maj:t har enligt dessa medgivanden ägt en generell befogenhet att överlämna beslutanderätten åt vattenfallstyrelsen, som också i betydande utsträckning tagits i anspråk. Ifrågavarande medgivande förlängdes senast av riksdagen år 1939 intill utgången av år 1944 men slopades vid utverkande av fjolårets allmänna bemyndigande med hänsyn till önskvärldheten av att få ett enhetligt försäljningsmedgivande beträffande statens fasta egendom i allmänhet. Bland annat den av riksdagen beslutade sänkningen av värdegränsen har emellertid ånyo gjort behovet av ett specialbemyndigande kännbart. Beslutanderätten torde även i dessa fall, i den mån fråga är om fastigheter, vilkas värde överstiger 20,000 kronor, böra ligga hos Kungl. Maj:t och icke få överlämnas till vederbörande verksstyrelse.

De allmänna riktlinjer för förfarandet och villkoren vid fastighetsförsäljningarna, vilka av mig angåvos vid anmälan av fjolårets proposition i ämnet (sid. 48—52), böra i huvudsak alltfort gälla. Det må dock anmärkas, att försäljning på offentlig auktion, som ansågs vara det förfarande, vilket i första hand borde komma i fråga, i ett flertal fall visat sig vara ett mindre lämpligt förfaringssätt. Då exempelvis fastighetsförsäljningen sker efter en fastställd plan till på förhand bestämda tomtpriser eller ingår i en mera omfattande uppgörelse, ter sig sålunda kravet på en offentlig auktion olämpligt. Med hänsyn härtill har i försäljningsbemyndigandena för telegraf-, järnvägs- och vattenfallsstyrelserna som nämnts medgivits, att där den angivna ordningen för försäljningen befinnes mindre ändamålsenlig ur vederbörande verks affärssynpunkter eller eljest med hänsyn till det ändamål, vartill fastighet är avsedd att användas, eller andra särskilda förhållanden, försäljningen må ske i den ordning, som verkets styrelse finner lämplig. För tillvaratagande av statens och eventuella spekulanters intressen synes man böra nöja sig med att uppställa ett krav på att ifrågasatta försäljningar bliva på

betryggande sätt offentliggjorda, därvid formerna för offentliggörandet torde få anpassas efter vad som kan befinnas lämpligt under olika förhållanden.

Under åberopande av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels medgiva, att Kungl. Maj:t må under budgetåret 1943/44 utan riksdagens samtycke i varje särskilt fall besluta om försäljning av kronan tillhörig fast egendom, såframt taxeringsvärdet å egendomen uppgår till högst 25,000 kronor, eller, där taxeringsvärde icke är åsatt, det vid särskild uppskattning utrönta saluvärdet uppgår till högst nämnda belopp, och i huvudsaklig överensstämmelse med av mig i det föregående angivna riktlinjer föreskriva de former och villkor, under vilka försäljningarna skola äga rum, med rätt för Kungl. Maj:t att, där så finnes lämpligt, åt central förvaltningsmyndighet överlämna beslutanderätten rörande försäljning av egendom, vars taxerings- eller uppskattningsvärde icke överstiger 20,000 kronor;

dels medgiva, att Kungl. Maj:t må tills vidare utan riksdagens samtycke i varje särskilt fall försälja för industriella anläggningar avsedda fastigheter från under vattenfallsstyrelsens förvaltning ställda, i det föregående angivna industriområden vid Göta älv, oavsett att sådan fastighets taxerings- eller uppskattningsvärde överstiger 25,000 kronor;

dels förklara, att vad sålunda medgivits rörande försäljning av kronan tillhörig fast egendom skall gälla jämväl beträffande byte samt upplåtelse under åborätt och tomträtt av sådan egendom, ävensom beträffande avstående utan ersättning av kronomark, som erfordras till järnväg eller allmän väg, därvid dock rätten att besluta om dylikt avstående må av Kungl. Maj:t överlämnas till central förvaltningsmyndighet endast i avseende å oobbyggt område av högst 5 hektars yta eller 2,000 kronors värde;

dels ock uttala att, oavsett de sålunda lämnade medgivan- dena, i författning meddelade föreskrifter angående rätt för Kungl. Maj:t eller förvaltningsmyndighet att försälja, byta eller under åborätt eller tomträtt upplåta kronan tillhörig fast egendom alltfört skola gälla.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Ivar Löfqvist.

Förteckning över fastigheter¹, om vilkas försäljning Kungl. Maj:tt fattat beslut med stöd av riksdagens generella försäljningsbemyndigande (skriv. nr 388/1942) under tiden $\frac{1}{7}$ — $\frac{31}{12}$ 1942.

1	2	3	4	5	6	7
Fastighet	Köpare	Areal Kvm.	Fastighetens beskaffenhet	Fastighetens taxerings- eller uppskattningsvärde Kronor	Köpeskilling Kronor	Anmärkingar
Södermanlands län: <i>Ludgo socken.</i> Delar av Juresta 1 ¹³ och 1 ¹⁸	Gustaf Andersson, Ludgo	.	jordbruks-egendom	.	1,600:—	
Kronobergs län: <i>Ljungby stad.</i> Karybdis nr 17	S. A. Hurtigs stärbhus, Ljungby	68.4	tomtmark	205: 20	205: 20	
Karybdis nr 19 och 20	S. A. Svensson, Ljungby	63	,	126:—	126:—	} Av staden har S. J. samtidigt förvärvat 6,300 kvm av stadsågan nr 137 a för 16,100 kr.
<i>Växjö stad.</i> Stadsågan nr 515	Växjö stad	3,000	,	.	11,600:—	
Kalmar län: <i>Mörlunda socken.</i> Bölö 1 ¹³ och 1 ¹⁴	Signe Dorotea Eriksson, Bölö	.	jordbruks-egendom	3,000:—	4,250:—	
<i>Mönsterås socken.</i> Del av Bössemåla 2 ⁹	Anna Augusta Johansson, Mönsterås	.	bostadsfastighet	.	750:—	
<i>Torsås socken.</i> Strömby 3 ¹⁴	Sven Robert Andersson, Ilingetorp	.	jordbruks-egendom	1,600:—	2,700:—	
Kristianstads län: <i>Fagerhults socken.</i> Fagerhult 1 ⁶²	Fagerhult-Växjö energiförening u. p. a.	280	markområde	.	280:—	
<i>Löderups socken.</i> Löderup 2 ¹⁵	M. Andersson, Löderups socken	81	tomtmark	.	162:—	
<i>Tjörnarps socken.</i> Karlarp 1 ³⁴ och 1 ¹¹³	N. W. Isaksson, Tjörnarps socken	2,600	banvaktsstugumråde	3,000:—	2,500:—	Jämte banvaktsstuga

¹ Utom fastigheter, som stått under domänstyrelsens förvaltning. Särskild förteckning över dessa lämnas senare till riksdagens jordbruksutskott.

I förteckningen ingå även fastigheter, som försålts från allmänna arvsfonden.

1	2	3	4	5	6	7
Fastighet	Köpare	Areal Kvm.	Fastighetens beskaffenhet	Fastighetens taxerings- eller uppskattningsvärde Kronor	Köpeskilling Kronor	Anmärkingar
Malmöhus län:						
<i>Bosarps socken.</i>						
¹ / ₁₀₀ mtl Öslöv 12 ⁶	Mauritz Nilsson, Öslöv	.	jordbruks-egendom	2,100: —	2,200: —	
<i>Ottarps socken.</i>						
Banvakten 1 ¹	S. G. Nilsson, Sireköpinge socken	2,000	banvaktsstugumråde	300: —	300: —	
<i>Svedala köping.</i>						
Stadsägorna nr 190 A och 178 B	AB. Å. Andersson, Svedala	494	tomtmark	1,482: —	1,482: —	
Hallands län:						
<i>Knäreds socken.</i>						
Lavered 5 ¹⁶	Knäreds kommun	.	bostadsfastighet	100: —	400: —	
Göteborgs och Bohus län:						
<i>Hälle socken.</i>						
Lökeberg Sörgård 2 ¹³	Torsten Svensson, Göteborg	.	jordbruks-egendom	700: —	1,100: —	
<i>Styrsö socken.</i>						
¹ / ₇₈₀ mtl av Styrsö Sörgård 3 ¹³	Karl Pettersson, Styrsö	}	.	700: —	190: —	
¹ / ₁₈₀ mtl av Styrsö Sörgård 3 ⁵⁶	Margit Elisabeth Andreasson, Styrsö				210: —	
⁴⁸ / ₃₇₈₀ mtl av Styrsö eller Tången 1 ³	Klara Andersson, Styrsö				400: —	
¹ / ₄₈₀ mtl av Styrsö eller Tången 1 ³³	Johan Kjellberg, Styrsö				75: —	
Älvsborgs län:						
<i>Hubbo socken.</i>						
Sörby 2 ⁶⁹	A.-B. Tillberga gju-teri	365	markområde	.	50: —	
<i>Högsäters socken.</i>						
Gudhem nedre 1 ¹⁶	A. Olsson, Högsäters socken	14,000	uttömd grusgrop	.	500: —	
<i>Lilla Edets m.e.</i>						
Tegelslagaren nr 2	Anna Ekström, Lilla Edet	881.5	tomtmark	.	2,500: —	
<i>Trollhättans stad.</i>						
Björnen nr 2	K. Janzon	1,055.5	,	.	11,100: —	
Björnen nr 3	K. Janzon	1,233.2	,	.	13,000: —	
Bävern nr 2	Sven Pantzar	716.6	,	.	5,732: 80	
Haren nr 4	G. Forsberg	674.8	,	.	5,394: 40	

1	2	3	4	5	6	7
Fastighet	Köpare	Areal Kvm.	Fastighetens beskaffenhet	Fastighetens taxerings- eller uppskattningsvärde Kronor	Köpeskilling Kronor	Anmärkingar
Haren nr 5	K. Andersson	716.3	tomtmark		5,730: 40	Tomtförsäljning enligt fastställt plan till på förhand bestämda priser (vattenfallsstyrelsen)
Kärret nr 1	A.-B. Trollhättans väveri	1,019	»		11,209: —	
Kärret nr 2	»	1,013	»		9,117: —	
Mården nr 5	J. Dahlqvist	714	»		6,426: —	
Mården nr 6	T. Alexandersson	714	»		6,426: —	
Uttern nr 3	A. Andersson och Å. Melin	714.2	»		5,712: —	
Vargen nr 1	Emma Andersson	716.6	»		6,450: —	
Vargen nr 3	O. Billengren	714.2	»		6,426: —	
Vargen nr 4	Ketty Ahlqvist	714	»		6,426: —	
Vargen nr 11	O. E. Glad	714	»		6,426: —	
Skaraborgs län:						
<i>Hjo stad.</i>						
Stadsågan nr 30	Carl Gustaf Carlstein, Hjo	.	bostadstomt	11,000:—	16,100:—	
<i>Lidköpings stad.</i>						
Del av stadsågan nr 40	Johan August Nöjd, Lidköping	135	»	1,800:—	1,800:—	
<i>Skövde stad.</i>						
Stadsågorna nr 93 + 94 + 95 och 128	Oskar Albert Carlsson, Skövde	.	»	4,000:—	7,250:—	
Värmlands län:						
<i>Brunskogs socken.</i>						
Edane 1 ¹⁹⁴	Vilhelm Nilsson, Brunskogs socken	.	jordbruks-egendom	2,200:—	2,300:—	
<i>Eda socken.</i>						
20 öre Mellbyn 1 ⁴³	Folke Leverström, Norra Råda socken	.	»	2,500:—	6,200:—	
Mindre område	Charlottenberg m:e	247	sidotag	.	90:—	
Örebro län:						
<i>Lerbäckes socken.</i>						
Berg 1 ¹⁹	Anna Hagström, Närkesberg	.	bostadsfastighet	2,200:—	1,850:—	Högsta bud vid offentlig auktion
<i>Ansta socken.</i>						
Åby jvgsjord 1 ¹ och Snavlunda jvgsjord 1 ¹	Karlslunds gemensamma byggnadsförening u. p. a., Örebro	2,500	tomtmark	.	8,253:—	Jämte gammalt stationshus
Västmanlands län:						
<i>Sala stad.</i>						
Stadsågan nr 290	Gunnar Tillén, Sala	.	»	10,500:—	8,600:—	»

1	2	3	4	5	6	7
Fastighet	Köpare	Areal Kvm.	Fastighetens beskaffenhet	Fastighetens taxerings- eller uppskattningsvärde Kronor	Köpeskilling Kronor	Anmärkingar
Kopparbergs län:						
<i>Mora socken.</i>						
Delar av Noret nr 10 litt. K m. fl. fastigheter	Ett flertal olika köpare	.	jordbruks-egendom	9,900:—	21,514: 50	
<i>Smedjebackens köping.</i>						
Stadsågan nr 489	Johan Johansson, Smedjebacken	.	bostads- tomt	200:—	1,150:—	
<i>Svärdsjö socken.</i>						
Delar av Linghed 7 ¹ , 34 ¹ , 43 ⁷ och 44 ⁵	Karl Johan Lundgren, Linghed	.	jordbruks-egendom	10,500:—	22,000:—	
<i>Vänjans socken.</i>						
Kättbo 4 ¹⁶ och 39 ¹²	G. Nisell, Vänjans socken	7,200	banvakts- stugu- område	.	2,530:—	
Västernorrlands län:						
<i>Borgsjö socken.</i>						
Ånge 3 ³⁰⁵ , 6 ³⁰⁸ och 3 ³¹⁰	R. Strand, Ånge	3,895	tomtmark		4,522: 50	} Tomtförsäljning enligt fastställd plan till på förhand bestämda priser (järnvägsstyrelsen)
Ånge 3 ³⁰⁹	O. H. Hansson, Ånge	1,065	,		1,331: 25	
<i>Torps socken.</i>						
Hammar 1 ²³	Gerda Månsson, Johannisberg	.	skogsområde	1,000:—	2,724: 88	
<i>Ytterlännäs socken.</i>						
Sel 1 ¹² och 1 ¹³	Gudmundrå kommun	200	bostads- fastighet	300:—	300:—	